

[Ebba Strange]

på, at de i hvert fald må have en økonomisk støtte og dermed en mulighed for at blive hjemme, uden at det går ud over deres almindelige uddannelsesstøtte; den må de så have over det sociale system. Dette er en gruppe, som vi i hvert fald fra SFs side meget gerne vil gøre noget for at lette vilkårene for.

Som sagt, de to grupper er vi positivt indstillet over for. Den tredje og fjerde gruppe, der ligesom er knyttet sammen, de medhjælpende og de selvstændige, vil vi gerne have nogle flere oplysninger om, inden vi støtter netop dette forslag.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg skal for så vidt beklage, at socialministeren lagde linjen med det samme ved at annoncere, at der ikke ville komme lovforslag før i 1979-80, altså inden næste valg. Det er nok en følge af samarbejdet med venstre, at man ikke vil gå ind i en konkret debat om nogle forbedringer allerede nu.

DKP kan for så vidt godt gå ind for de radikales beskedne ændringer af dagpengeloven med henblik på en lille forbedring af barselhvilereglerne. De forslag, som de radikale fremsætter, er næsten alle sammen indeholdt i vores eget beslutningsforslag, som er en genfremsættelse af det forslag, vi fremsatte sidste år. Det kan da kun glæde os, at de radikale har taget dem op også, men vi finder ikke, at det radikale forslag er vidtgående nok, og vi håber ikke, at de ændringer, der må og skal blive en følge af betænkningen om barselhvile, bliver så beskedne, som de radikale her lægger op til. Vi kan da håbe, at når det udsættes endnu et år, fører det til lidt bedre resultater end dem, der ligger i de radikales forslag.

Dér, hvor forslaget adskiller sig fra vores, er nok omkring de selvstændige, hvor vi i hvert fald mener, at de kun bør omfattes, hvis der er tale om et dokumenteret indtægtsstab. Men jeg vil ligesom fru Ebba Strange sige, at det er noget, vi må undersøge nærmere i udvalget.

Det er ikke korrekt, når forslagsstillerne i bemærkningerne til forslaget siger, at der under hensyn til den nuværende økonomiske situation ikke kan opnås mere. Jeg lagde godt mærke til, at socialministeren gav forslagsstillerne ret, men jeg er ikke enig. Man

skal dog ikke glemme, at vi i forbindelse med f. eks. kommunisternes forslag har fået at vide, at det ville betyde mindst 9.000 flere arbejdspladser, og der er vist grund til at tro, at det ville blive kvindelige arbejdspladser. Dem har vi ikke for mange af. Det skal dog også modregnes i de økonomiske beregninger.

Vi kan heller ikke ignorere de undersøgelser, der er foretaget på Skt. Josephs Hospital af henholdsvis læge Mette Kringelbach og overlæge Teit Kærn. Begge undersøgelser viser tydeligt behovet for, at kvinderne kan få sygedagpenge under graviditeten på grund af almindelige svangerskabsgener; de viser behovet for risikofrit arbejde, og de viser, hvilken rolle angsten for arbejdsløshed eller et splittet uddannelsesforløb spiller for graviditetens forløb. Disse problemer sættes der ind imod ved kommunisternes forslag, som skal behandles som næste punkt. Hvis det blev gennemført, ville mange af de dyre hospitalspladser kunne spares, og også det skal man tage med i beregningen, når man vurderer de økonomiske konsekvenser.

Det, vi her arbejder med, er en form for investering, og som ved enhver investering skal vi se på: hvad bruger vi, hvad opnår vi, og hvad sparer vi ved den? Investeringen er ikke så stor i de radikales forslag. Til gengæld opnås der efter vor opfattelse alt for lidt, og der spares ikke ressourcer i behandlingsapparatet til fordel for den forebyggende indsats. Derfor må jeg anbefale, at man, når man skal sammenholde de to forslag, er opmærksom på, at der i stor udstrækning er enighed inden for de rammer, som det radikale forslag sætter, men at der derudover ved DKPs forslag opnås betydeligt mere, ikke kun i de ting, jeg har fremhævet, men også i børns og kvinders sundhedsmæssige og sociale situation. Det er ting, der er svære at regne på, fordi det er svært at finde ud af andet end det, der er sparet i behandlingsapparatet. Der kan da også spares betydelige beløb, men hvordan regner vi på værdien af en menneskeværdig tilværelse for alle befolkningsgrupper? Og starter den måske ikke netop med børnene og deres forældre?

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan gå ind for det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.